

Pârâtă: Bundesrepublik Deutschland

Prin Ordonanța din 6 februarie 2019, Curtea (Camera întâi) a declarat:

Dispozițiile articolului 49 alineatul (1) al doilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 601/2012 al Comisiei din 21 iunie 2012 privind monitorizarea și raportarea emisiilor de gaze cu efect de seră în conformitate cu Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾ și ale punctului 20, B, din anexa IV la acest regulament sunt lipsite de validitate în măsura în care ele includ în mod sistematic în emisiile provenite de la instalațiile de producere a sodiei dioxidul de carbon (CO₂) transferat spre o altă instalație în vederea producerii de carbonat de calciu precipitat, indiferent dacă acest dioxid de carbon este sau nu degajat în atmosferă.

⁽¹⁾ JO 2012, L 181, p. 30.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesarbeitsgericht (Germania) la 30 octombrie 2018 –
EM/TMD Friction GmbH**

(Cauza C-674/18)

(2019/C 103/08)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesarbeitsgericht

Părțile din procedura principală

Reclamant: EM

Intimată: TMD Friction GmbH

Întrebările preliminare

1) Articolul 3 alineatul (4) din Directiva 2001/23/CE ⁽¹⁾ a Consiliului din 12 martie 2001 privind apropierea legislației statelor membre referitoare la menținerea drepturilor lucrătorilor în cazul transferului de întreprinderi, unități sau părți de întreprinderi sau unități – în cazul în care transferul întreprinderii are loc după deschiderea, în cadrul dreptului național, a unei proceduri de insolvență cu privire la activele cedentului, care prevede, în principiu, în cazul unui transfer al întreprinderii, aplicarea articolului 3 alineatele (1) și (3) din Directiva 2001/23/CE inclusiv în ceea ce privește drepturile lucrătorilor la prestații pentru limită de vârstă, invaliditate sau de supraviețuitor, în cadrul sistemelor suplimentare de asigurări sociale la nivel de întreprindere sau grup de întreprinderi –, permite o limitare în sensul că cesionarul nu este răspunzător pentru drepturile dobândite ca urmare a perioadelor lucrate anterior deschiderii procedurii de insolvență?

2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare:

În cazul în care transferul întreprinderii are loc după deschiderea procedurii de insolvență cu privire la activele cedentului, măsurile necesare în vederea protejării intereselor lucrătorilor salariați prevăzute la articolul 3 alineatul (4) litera (b) din Directiva 2001/23/CE cu privire la drepturile care îi îndreptățesc imediat sau în perspectivă să primească prestații de limită de vârstă în cadrul sistemelor suplimentare de asigurări sociale la nivel de întreprindere sau grup de întreprinderi sunt cele impuse de nivelul de protecție prevăzut la articolul 8 din Directiva 2008/94/CE ⁽²⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2008 privind protecția lucrătorilor salariați în cazul insolvenței angajatorului?

3) În cazul unui răspuns negativ la a doua întrebare:

Articolul 3 alineatul (4) litera (b) din Directiva 2001/23/CE trebuie interpretat în sensul că sunt luate măsurile necesare în vederea protejării intereselor lucrătorilor salariați cu privire la drepturile lor dobândite la prestații pentru limită de vârstă în cadrul sistemelor suplimentare la nivel de întreprindere sau grup de întreprinderi, în cazul în care legislația națională prevede că:

- obligația de a acorda în viitor o prestație pentru limită de vârstă lucrătorului care era salariat al întreprinderii la data la care a avut loc transferul acesteia către cesionar este, în principiu, transferată cesionarului,
- cesionarul este răspunzător pentru drepturile de pensie viitoare, în măsura în care aceste drepturi se referă la perioadele lucrate în întreprindere după deschiderea procedurii de insolvență,
- instituția de garantare în caz de insolvență, stabilită în temeiul legislației naționale, nu este răspunzătoare, în acest caz, pentru partea din drepturile de pensie viitoare dobândită anterior deschiderii procedurii de insolvență, iar
- lucrătorul poate invoca, în cadrul procedurii de insolvență, valoarea părții din drepturile sale de pensie viitoare dobândite înainte de deschiderea insolvenței?

4) În cazul în care dreptul național prevede aplicarea articolelor 3 și 4 din Directiva 2001/23/CE inclusiv în cazul transferului întreprinderii în cadrul unei proceduri de insolvență, articolul 5 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2001/23/CE este aplicabil drepturilor la pensie ale lucrătorilor salariați în cadrul sistemelor suplimentare la nivel de întreprindere sau grup de întreprinderi care erau deja dobândite înainte de deschiderea procedurii de insolvență, dar care determină drepturi la plata unor prestații abia la producerea unui eveniment asigurat și deci la o dată ulterioară?

5) În cazul unui răspuns afirmativ la a doua sau la a patra întrebare:

Nivelul minim de protecție care trebuie acordat de statele membre conform articolului 8 din Directiva 2008/94/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2008 privind protecția lucrătorilor salariați în cazul insolvenței angajatorului cuprinde de asemenea obligația de garantare a drepturilor de pensie dobândite, care nu erau încă legal datorate la data deschiderii procedurii de insolvență și care ajung să fie legal datorate doar pentru că raportul de muncă nu încetează în contextul insolvenței?

6) În cazul unui răspuns afirmativ la a cincea întrebare:

În ce împrejurări se poate considera că pierderile suferite de fostul salariat din cauza stării de insolvență a angajatorului, în ceea ce privește prestațiile de pensie ocupațională, sunt vădit disproporționate și obligă astfel statele membre să garanteze o protecție minimă în astfel de situații în conformitate cu articolul 8 din Directiva 2008/94/CE, deși lucrătorul salariat va primi cel puțin jumătate din cuantumul prestațiilor ce vor rezulta din drepturile de pensie dobândite?

7) În cazul unui răspuns afirmativ la a cincea întrebare:

O protecție a drepturilor de pensie ale lucrătorilor necesară în conformitate cu articolul 3 alineatul (4) litera (b) din Directiva 2001/23/CE sau cu articolul 5 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2001/23/CE – echivalentă celei prevăzute la articolul 8 din Directiva 2008/94/CE – este acordată de asemenea în cazul în care aceasta nu rezultă din dreptul național, ci numai din aplicarea directă a articolului 8 din Directiva 2008/94/CE?

8) În cazul unui răspuns afirmativ la a șaptea întrebare:

Articolul 8 din Directiva 2008/94/CE are un efect direct, putând fi invocat de un lucrător în fața unei instanțe naționale inclusiv în cazul în care acesta primește cel puțin jumătate din beneficiile rezultate din drepturile sale de pensie dobândite, însă pierderile suferite ca urmare a insolvabilității angajatorului trebuie să fie considerate ca fiind disproporționate?

9) În cazul unui răspuns afirmativ la a opta întrebare:

Se consideră că un organism de drept privat, desemnat de un stat membru – într-un mod obligatoriu pentru angajatori – ca instituție de garantare a pensiilor ocupaționale în caz de insolvență, supus supravegherii de către autoritatea publică de supraveghere financiară, care, în temeiul dispozițiilor de drept public, colectează de la angajatori contribuțiile necesare pentru garantarea în caz de insolvență și care, la fel ca o autoritate publică, poate stabili condițiile executării silite printr-un act administrativ, este un organism public al statului membru respectiv?

⁽¹⁾ JO 2001, L 82, p. 16, Ediție specială, 05/ vol. 6, p. 20.

⁽²⁾ JO 2008, L 283, p. 36.